

Maje babička

V mém životě jsou dve důležitě řeny, maminka a babička. Jmenuje se Marie Lýkorová a narodila se před 66 lety v Čankovicích. Celý život síla a říje na vesnici. Provdala se za mého dídu Josefa, stala se maminkou dvou dětí, mého bratří Romana a lety Petry. Od lety Petry má 3 vnoučky a od mého bráta 2 vnuky a 1 vnucku, takže je 6 násobnou babičkou. Pracovala v kravíně, prodávala v polárnících, ne děvordýrala a nakonec jako uliticek s výdejem obidů. Těž si učívala zasloužilý duchod. Miluje zahrádku, veskou, volný čas leží na šalce, klenou si sama zhotovila. Také ráda pléče, háčkuje a peče dorty. V zimě si ráda čte knížky, ne raduje ji zamilované. Její velké lájné písně byly mil velkou a zdravou rodinu a to se jí splnilo. Babičku mám moc ráda, je hodná, pracovitá, spravedlivá, ale i písňá. Děkuji za to, že je.

MOJE BABIČKA

Moja babička se jmenuje Martina Žemlichová. Narodila se jako
Martina Kerchová v Pardubicích 24.6.1964. Do svých 20 let
bydlela v Pardubicích s rodiči a svým
starším bratrem Františkem. Vyučila se
kuhářkou a krátko po této vyučovce
pracovala v Rosignanu, kde vařila.

V roce 1984 18.8. se babičce narodila moje maminka Monika.
Krátko po narození se odstěhovali na Šeč DIZ Vítkovice, kde
byla babička Grájcovou a kuchařkou.

15.5.1992 se narodil můj strýc Tomáš.

Od 44 let až dosud pracuje babička v dílně na výrobu
silikonů, ale říd, že si tu práci vaří domů.
Dává byla babička malá její koníček byl malování, a
nejvíce kvíček. S panenkami ji moc nebravilo si hrát.
Kyní má koníčků mnoho... např. chovají s dekor
různé placky ve voliérové a výrobení různé
výrobky z papíru a dřeva. Babičku má moc rád
a rád za ní i se svým dekor jezdí na návštěvu
do Křelic.

Moje babička

Narodila se ve Voděradech okres Ústí nad Orlicí ke konci 2.světové války 16.4. 1944

ve znamení berana. Oba rodiče pracovali u velkostatkáře a později v JZD.

Měla starší sestru Martu , která pracovala jako zdravotní sestra v Hradci Kralové.

Obě nastoupili do dvoutřídní školy ve Voděradech (1.-5. Ročník).

V tomto období trávila čas v lesích a na loukách.

Znala různé rostliny a taky hodně druhů zvířat. Rostliny a hlavně květiny jsou její záliba dodnes..

Měla tři kamarádky se kterými pouštěly draky, chodily na třešně a na houby.V zimě se strojili za Mikuláše a čerty.

Nevynikala ve čtení ani v psaní (ale nakonec byla učitelka).

Do 6. Třídy začala dojíždět do Horní Sloupnice.

Od 9.třídy dojížděla na 12. Letou střední školu v Litomyšli.

Po maturitě studovala na pedagogické fakultě v Pardubicích.

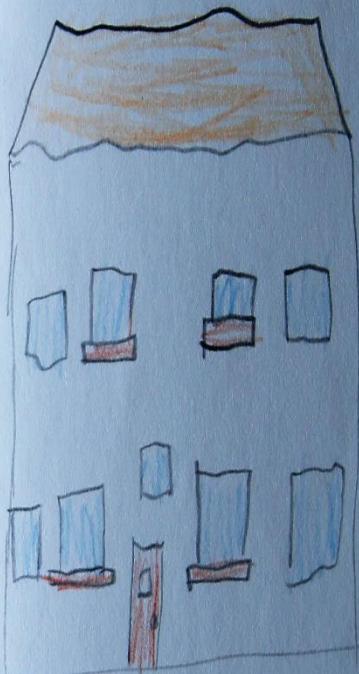
Celý život učila.

Konec

MOJE BABIČKA

Moje babička se jmenuje Lenka Nováková. Je ji 51 let. Pracuje jako prodejkyně, maso-úzeniny. Narodila se ve Chrudimi v roce 1966. J. maminkou bydla do 6 let u babičky. Není šla do školy, přeslé hrála se do Ubiek. Do školy chodila do Ledenovic jako já. Hrála gryšla, vyučila se prodejkyní, obor ovoc - zelenina. Moji babičku baví práce na zahrádce, háčkování a pletení. Má ráda mě, Agněšku a Libušku, jsme její manželata. Ráda nám pomáhá. Je například hodná, hledí zlobitina je malinko působivá.

PRARODICE

Moje babička se jmenuje Milena. Narodila se v Jeseníku a byla nejmladší ze tří sester. Děda se jmenuje Miroslav, narodil se ve Vrchlabí a miloval čtyři sourozend. Děda s babičkou se seznámili v Úhřeticích na Pouťovém roku 1972. Brali se 28.8. 1976 v Lednici na Moravě. Mají dvě dcery, moji tetu Milenu a moji mamku Ivetu. Děda pracuje jako mistr svařování a babička pracuje v chráněné dílně na výrobu punčoch. Mají společného konička a tím je motorka a děda rád rybaří. Babičku a dědu mám moc rád.

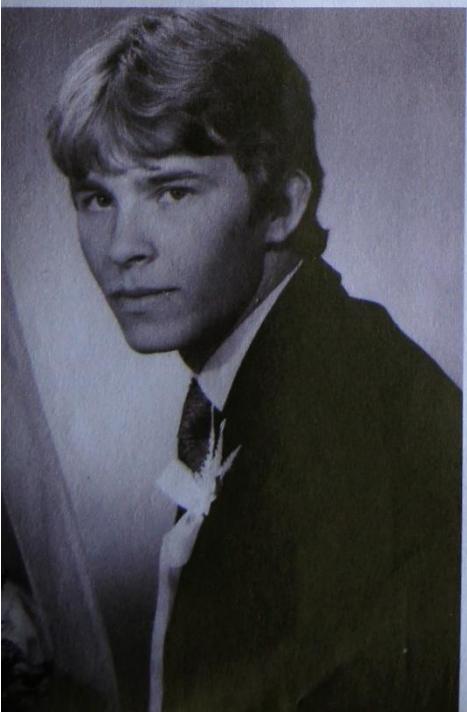
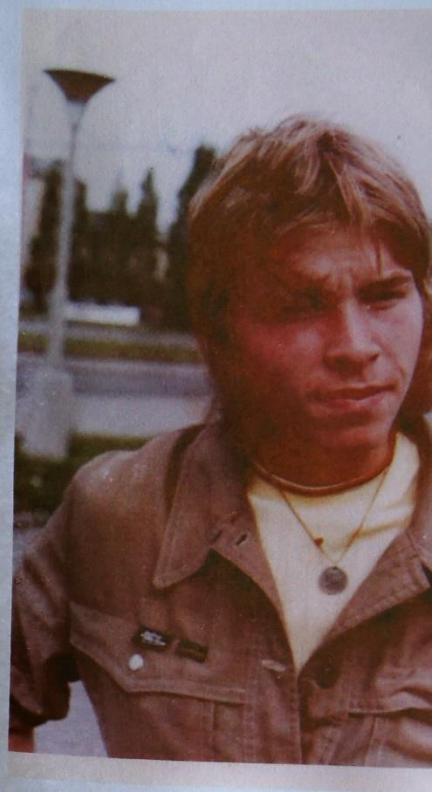
Moje babička

Moje babička se jmenuje Alena Ldražilová, narodila se 7.2. 1957. Má 3 sourozence, 2 bratry a 1 sestru. Bydlí v Kočíně s mým strýcem Pepikem. Deda už umřel. Babička má 3 děti tktu Lindu, mamku Moniku a strýce Pepka. Když byla malá ráda si hrála s klučaty na vojáky. Babička má ráda hudební knihy a ráda spí. Barví jí vahradka a pes Ben. Vyučila se jako sička, teď pracuje v Naločnách jako pomocná sestra.

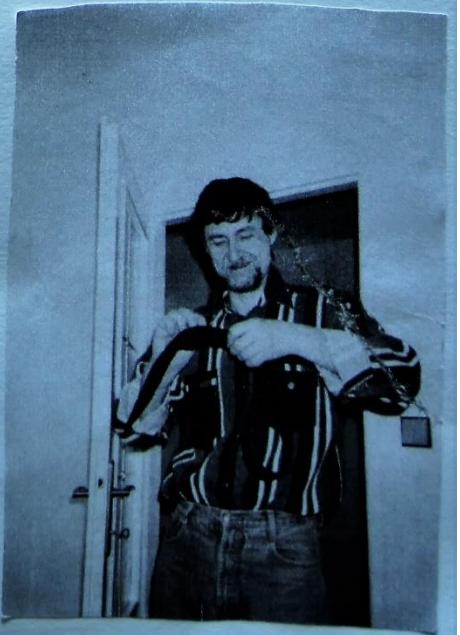
Muj Děda

Ahoj, jsem Jan Hromádko narodil jsem se 1959 v 7 letech jsem šel do školy 1-5 zš Vejvanovice 6-9 zš Hrochův Týnec poté jsem nastoupil do Pardubic do Polabin. A potom jsem byl dalších 5 let v Pardubicích. Apotom jsem šel na vojnu se spolužáky do Tachova na 2 roky když jsem se vrátil domů tak jsem si udělal řidičský průkaz moje první auto bylo Škoda 1000mb byla celá zelená pak jsem si našel přítelkyni. A jmenovala se Vlada Blažková za 2 roky co jsme spolu byli se nám narodilo miminko pojmenovali jsme ho po mě a mému dědečkovi Jan Hromádko narodil se 1982 za rok se nám narodila holčička jménem Kateřina Hromádková narodila se v roce 1983 poté co jsme měli 2 děti jsme si postavili dům s číslem popisném 85. živím se tesářinou s mém synem Janem Hromádkou. Ještě jsem vám zapoměl říct něco málo o mím tatkově a o mé mamce tatka se narodil 1932 a mamka se narodila 1934 a to už by bylo pro dnešek vše a zase někdy jindy tak zatím naviděnou.

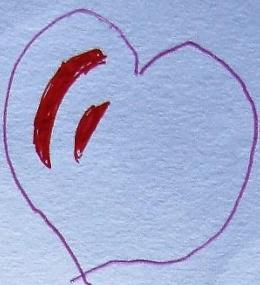

Muj děda

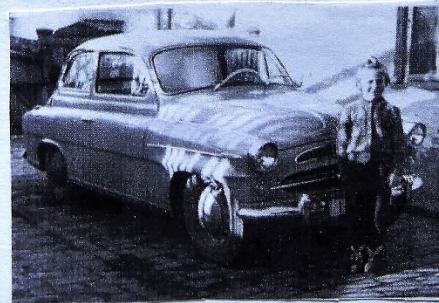
Můj děda se jmenuje Jaroslav Prokop. Narodil se v Klinšku, kde chodil i do základní školy. Má 2 sestry. Školní vzdělání dokončil na střední škole v Čáslavi. Odešel do sádrové Tesla Pardubice, kde pracoval jako technik. Po dvou letech odešel na vojnu. Nakonec se odsíhoval do Chrudimi. Téhle dlouhé léta pracoval v Transportě Chrudim jako mísnička. Na krátký čas odcestoval pracovat do Skalceony v Lukavici. Po této dobu pracoval v soukromé firmě na výrobu leteckých modelů v Líšně. Jako malý rád rádal po venku a jezdil na kole. Nyní má rád dobré jídlo a také si rád posluší. Ve volném čase rád jezdí na kole. Z manželství si vzal Alenu Vyskocilovou, nyní Prokopovou. Mají spolu 2 děti - moji mamku Kláru a mojí sestru Adélku.

Babička

Noje babičku nochaří z Uhřetic. Měla pěkné dětství.
Když se do školky nechodilo. Tak jí hledala babička která
vyprávěla pohádky. Chodili na procházky. A také si hrála s
osadními dětmi venku. Venku skákali panáka, hráli s
klukama na babu. Nebo si hrála se sestrou a panenkami.
Potom nastala školní docházka. Babička chodila do školy do
Pejšanovic. Z Uhřetic chodila jediná s pěti kluky. Babičky
nesplněným snem bylo stát se vedoucíkou její maminky.
Zhruba v roce 1960 se předválečnou Pejšovou v dospělosti se
zhruba do Pejšanovic, kde fydlí rodiny. A její sestra je
nadherné zakrádka a nadherné jezírko s rybalkami.
Vždy si ráda koupí nové květiny.

Babička se sestrou

babička s mojí sestrou Miroslavou

SKALKA

babička a pes Čipera

MOJE BABICKA

Když se babička vzdávala
(je krásná žena).

BABICKA

Babička Vlasta Černanová se narodila v Chrudimi 29.5. 1954. Mila své starší bratry, které už nežijí. Celé dětství bydlela v Chrudimi v domě, kde je dnes hotelová řídka Bohemia, růhala se tam v „holoscii“ (proslože ho má sociálné schodiště). Po škole nastoupila do punčochářny Eliš, kde pracovala celý život. Když byla malá nejvíc jí hradlo být sestříčkou verku a hrát různé hry, například vyrábání kuliček nebo školka s kalórem.

Když jí bylo 20 let vzdala se za mého děda Radomíra. Můj strýc Radek se narodil když bylo babičce 22 let a ve 26 letech se jí narodila moje maminka Jana.

Babicka s moje maminkou

Zdejší sestrou bydleli v Chrudimi v bytě a navíc když jezdili na chalupu si postavili na Vysokém u rybníku Janus. Moje maminka a strýc tam pak hrávali celé léto. Vrátily se zpět na hory, kde jí děda naučil lyžovat. V létě jezdili hodně na dovolenou po ČR i k moru. Když si moji rodiče postavili dům ve Věžanovicích, tak se děda rozhodl, že si také postaví dům a hasbu prodali. Když už měli skoro holoco, tak děda onemocněl a umřel. Babička chodila bydlet u strýců a chvíli u nás. Na honzovo sedo nového domu přestěhovala.

V dětské žádné zvítězí neměla, ale když byla dorůstála tak měla perníkovou kočku Maxe a dnes má fenku Déjšinu. Je so-knivná. Její nejoblíbenější barvou je tmavě zelená a vinorad. Nejvíce má ráda knížku Egyptskému muži a filmy, kde jsou nejsběžnější a musejí se využívat jako Libra mistra Leonarda. U domu má velkou zahradu, tak ji zábere hodně času, a proto se ji stala boničkou. Má samy okrasné rostlinky, ale i

zeleninu a ovoce. Ráda jezdí na hole, kde má bošik na Dejšinku a chodí bále na jógu a hodně do divadla a do kina. Každý den se vydává a když u ní spíme, tak sebožnoujeme jak se můžeme dluhotu držet na televizi a volat se v poslední. Máme ji všichni moc rádi a obdivujeme ji jak so všechno rádá.

